

den forladte Hustru og hendes Børn den Haandsrækning, der nu i en Aarrække er ydet Moderen til det udenfor Ægteskab avlede Barn og dette Barn. For saa vidt der kunde rejses Spørgsmaal om i Fortsættelse af denne Betragtning ogsaa at yde den fraskilte og fraseparerede Hustru den nævnte Bistand, maa det herimod indvendes, dels at Trangen i saa Henseende gennemsnitlig taget ikke er fuldt saa stor, dels at der er den Forskel paa den forladte og den fraskilte eller fraseparerede Hustrus Adkomster, at den forladte Hustru paa Forhaand staaer som den forurettede Part, medens den fraseparerede og fraskilte Hustru enten er den skyldige Part eller dog i det langt overvejende Antal Tilfælde har ønsket eller samtykket i Løsningen af det ægteskabelige Baand.

Paragraffens 2det Stykke indfører det samme Forudbetalingsprincip for disse Bidrag, som det samtidig forelagte Lovforslag om Bidrag til udenfor Ægteskab avlede Børn søger gennemført for disses Vedkommende.

De Beløb, som der bliver Spørgsmaal om at udrede, ville — hvad nedenstaaende Oversigt giver en Forestilling om, uden at egentlig Dokumentation i saa Henseende lader sig give — ikke blive betydelige.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Forslagets § 1 bemærkes, at den nu gældende Ordning, hvorefter en Mand, fra hvem Hustruen paa Grund af hans Brøde opnaar Skilsmisse ved Dom eller ved Bevilling uden forudgaaende Separation, ikke er pligtig at svare Bidrag til hendes Underhold, maa siges at være i Strid med den almindelige Grundsætning, at ingen kan opnaa Fordel paa andres Bekostning ved at begaa et Retsbrud. Det er derfor i § 1 foreslaaet, at der i en Skilsmisdom eller -bevilling, erhvervet af Hustruen paa Grund af Mandens Brøde, kan optages Bestemmelse om Mandens Forpligtelse til at svare Underholdsbidrag til Hustruen. Det er endvidere anset for naturligt, at ogsaa Hustruen, naar Manden ved Dom opnaar Skilsmisse paa Grund af hendes Brøde, under særlige Omstændigheder — t. Eks. naar hun ved sin Indflydelse paa Manden har opnaaet, at den fælles Formue ved Ægtepagt er bleven ovenført til hende, og hun derefter gør sig skyldig i et Forhold, der faar Manden til at søge Skilsmisse — kan tilpligtes til at svare Bidrag til ham,

hvorfor man i denne Paragraf har optaget en dertil sigtende Bestemmelse.

Reglen i § 2, hvori bestemmes, at Reglerne om Inddrivelse af Underholdsbidrag til forladte og fraseparerede Hustruer ogsaa skulle finde Anvendelse ved Inddrivelse af Underholdningsbidrag til fraskilte Hustruer, tilsigter at afhjælpe en Mangel i den gældende Lovgivning, som ofte har vist sig at være meget uheldig. Ifølge den nu gældende Ordning kan det en fraskilt Hustru tillagte Underholdsbidrag kun inddrives ved Udpantning, men ikke ved Afsoning. En saadan Ordning vil ofte afholde en Hustru fra at søge et Ægteskab ophævet i Tilfælde, hvor hun ellers vilde være berettiget dertil, idet hun som forladt eller frasepareret Hustru har det strengere og kraftigere Inddrivelsesmiddel med Hensyn til Underholdbidraget, nemlig Afsoning, hvilket gaar tabt ved at opnaa Skilsmisse. Dette Forhold har ogsaa i enkelte Tilfælde ført til, at Ministeriet har afslaaet Andragender om Skilsmisse fra Mandens Side, skønt den 3aarige Separationstid har været udløbet, naar Hustruen har protesteret herimod under Paaberaabelse af, at hun som fraskilt ikke fik det hende tilkommende Underholdsbidrag. Det maa formentlig siges at være urimeligt, at en Mand, der efter 3 Aars Separation opnaar Skilsmisse fra sin Hustru imod dennes Indsigelse, derved skal blive sat i Stand til faktisk at undrage sig Opfyldelsen af den i Skilsmissebevillingen fremdeles hjemlede Forsørgelsespligt.

Forslagets § 3 gør de i ovennævnte Lovforslag foreslaaede Regler om Eftersøgning af en Barnefader, om Anmeldelsespligt for den i Restance staaende Alimentant, der vil flytte, om Forhindring af Alimentantens Udvandring og om Bidrags Afsoningsmaade anvendelige, naar det er en forladt, frasepareret eller fraskilt Hustru eller ægte Børn, til hvem Underholdsbidraget skal udredes.

Hvad endelig angaar Forslagets § 5 angaaende Sikring af Boets Tilstand mod Mandens Dispositioner m. v. i Tilfælde af, at Hustruen har indgivet Andragende om Separation eller Skilsmisse eller har paa-begyndt Rets sag til Opnaaelse af Skilsmisse, bemærkes, at denne Bestemmelse er grundet i den Kendsgerning, at det ikke sjældent sker, at en Mand under en svævende Skilsmisse- eller Separationssag forrykker Boets Tilstand til Skade for Hustruen.